

Eerste liefde

Als zangeres verwierf Do faam in binnen- en buitenland. Maar voordat ze furore maakte met haar stem, sloeg Dominique van Hulst fanatiek tegen een tennisbal in Valkenswaard, op de banen van de tennisschool van haar opa, de gelouterde trainer Henk van Hulst. Voor deze gelegenheid krijgt ze les van Jacco Eltingh, die daar zelf ook leerde tennissen.

Tennis Academie Henk van Hulst in de Brabantse Kempen is vandaag het decor voor een minireünie. Voormalig toptennisser Jacco Eltingh keert terug op de plek waar hij de basis legde voor een glanzende carrière.

Ook zangeres Do speelt een thuiswedstrijd. De 27-jarige kleindochter van Henk van Hulst en dochter van Willem-Jan van Hulst, de man die tegenwoordig de scepter zwaait over de vermaarde tennisschool, verenigt het maatschappelijk nuttige met het aangename. Samen met Eltingh en haar familie zet ze zich in voor het goede doel. Maar eerst staan de artieste en de oud-prof tegenover elkaar op de baan. "Het geeft een warm gevoel terug te zijn", zegt Do. "Ik ben geboren en opgegroeid in Valkenswaard, maar woon nu in Amsterdam. Omdat ik het enorm druk heb met mijn zangcarrière, is er weinig gelegenheid regelmatig langs te komen."

In de muziekwereld hoort Do inmiddels tot de top in Nederland. Maar als kind droomde ze van een carrière als tennisster. "Als driejarig meisje had ik al een racket in mijn handen en sloeg ik een bal tegen de muur. Ik vond het spelletje leuk. Urenlang tenniste ik. Later werd het alleen maar intensiever. Tennis heeft mij een heerlijke basis voor het leven gegeven. Je bent met je lijf bezig, leert wat discipline is en ook op sociaal vlak is sport goed voor je ontwikkeling."

28 dubbele fouten

Do bleek aanleg te hebben. "Ik had niet de kwaliteiten om Wimbledon te winnen, maar was wel een bovengemiddelde regio-speelster in de jeugd. Ik had alleen één probleem: op de trainingen haalde ik een hoog niveau,

maar in wedstrijden kwam dat er niet uit. Ik miste de juiste wedstrijdmentaliteit, vaak twijfelde ik aan mezelf. Ik kampte vaak met blessures, aan mijn pols, achillespees en knie. Daardoor miste ik wedstrijddritten en dat tastte mijn zelfvertrouwen aan. In sommige partijen bakte ik er niets van. Dat vond ik vreselijk. Wanneer het niet liep, dan liet mijn service het afweten. Ik was in staat om in één wedstrijd 28 dubbele fouten te slaan. Dat zijn zeven games. Onderhands serveren? Dat deed Michael Chang ooit tegen Ivan Lendl. Ik heb het in uiterste nood ook wel eens gedaan."

Van alle lichaamsdelen sputterde de knie het meest nadrukkelijk tegen. "Toen ik 14 was, heb ik een knieoperatie ondergaan, maar ik bleef daarna last houden van ontstoken kraakbeen. Bij het bewegen op de baan voelde ik de irritatie onder mijn knieschijf. Dat was zó frustrerend. Ik heb jarenlang drie uur per dag getraind, zes dagen per week, en kwam tot de conclusie dat ik die belasting niet aankon. Toen ik 16 was, heb ik de knoop doorgehakt. Toptennis is niets voor mij."

De droom van de Brabantse tiener viel in duigen, maar ze vond een nieuwe passie. "Nadat ik stopte met tennis ben ik gaan zingen. Als muzikant heb je een heel ander leven, een ander ritme. Een sporter leeft overdag en gaat vroeg naar bed. Een artiest treedt meestal 's avonds op, gaat uit eten en ligt laat op bed."

Toch zijn er ook overeenkomsten. In beide disciplines speelt het publiek een belangrijke rol. "Als tennisster voelde ik spanning omdat mensen zaten te kijken. Maar daar heb ik als zangeres nooit last van. Ik weet wat ik kan op een podium en heb nooit het gevoel dat ik op mijn gezicht ga."

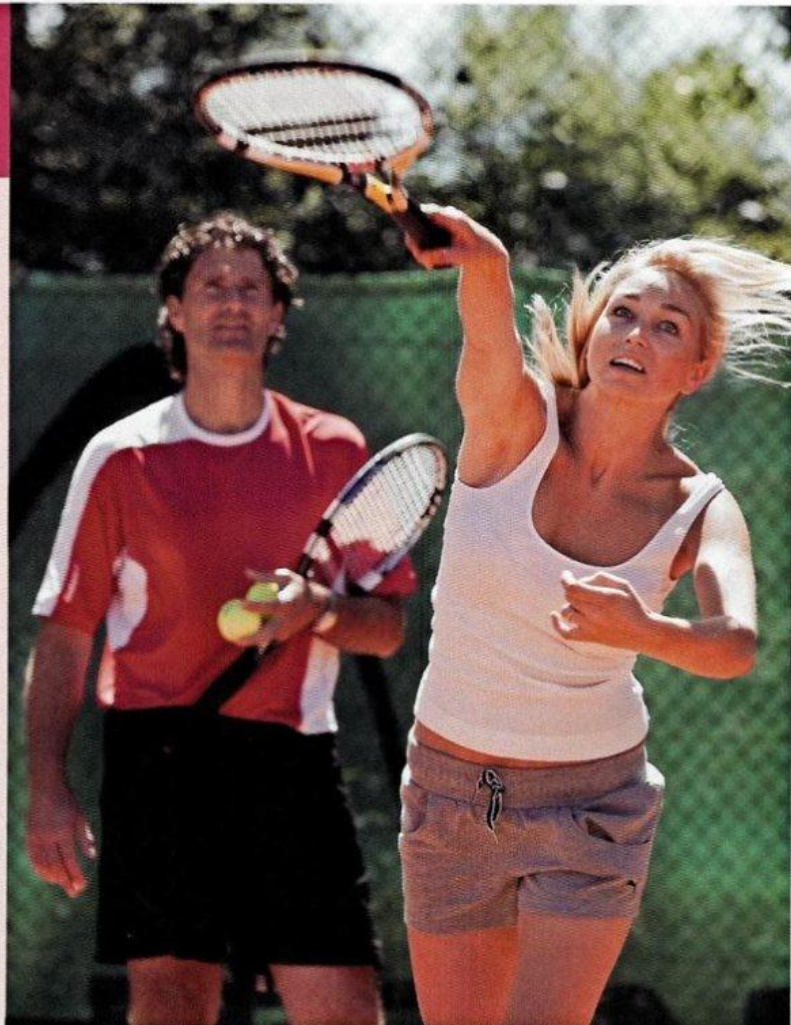
>>>

'Tennis heeft mij
een heerlijke
basis voor het
leven gegeven.
Je bent met je lijf
 bezig, leert wat
discipline is en
ook op sociaal
vlak is sport
goed voor je
ontwikkeling.'

Curriculum vitae

Dominique van Hulst, geboren op 7 september 1981 in Valkenswaard, staat bij een groot publiek bekend onder haar artiestennaam Do. Als zangeres brak ze door in 2002 met een tranceversie van het nummer *Heaven*, oorspronkelijk een ballad uit 1985 van Bryan Adams. Een jaar later nam ze een unplugged versie op van *Heaven*, meer verwant aan het origineel. Beide uitvoeringen bereikten de hitparade. In een groot aantal landen, waaronder de Verenigde Staten en Engeland, stond Do op nummer één met *Heaven*. In Nederland beklom ze samen met Marco Borsato in 2004 de hoogste ladder van de hitlijst, dankzij het duet *Voorbij*. Andere singles van Do die in Nederland de top-10 haalden, zijn *Love Is Killing Me*, *Angel By My Side* en *Every Day Is Christmas*. Ze heeft drie albums op haar naam staan, *Do*, *Follow Me* en de verzamelalbum *The Essential Do*. Haar nieuwe album verschijnt binnenkort.

Jacco Eltingh haakt in: "Zingen is helemaal eigen voor haar. Daarom twijfelt ze niet. Als je het gevoel hebt dat je ergens geboren voor bent, zoals Do voor het zingen, dan kun je presteren. En belangrijk is dat je weet dat je bent voorbereid. Door blessures kon Do haar huiswerk niet altijd doen in de training. Dan neemt onzekerheid bezit van je tijdens wedstrijden." Tegenwoordig tennist Do bij hoge uitzondering. "Het komt er niet van. Je hebt een tegenstander nodig en ik werk heel onregelmatig. Daardoor is het lastig af te spreken. Ik heb na mijn tenniscarrière aan fitness gedaan, maar merkte dat ik balsporten leuker vind, vanwege het spelelement. Ik golf redelijk fanatiek, dat vind ik ook een aantrekkelijke sport."

Slaande beweging

Het is tijd voor de tennisles. Het perfectionisme dat Do als artieste kenmerkt, openbaart zich al in de eerste slagenwisselingen met docent Eltingh. Met volle overtuig-

ing stort ze zich zonder serieuze warming-up in de rally's, vooral als ze de bal krijgt aangespeeld op haar backhand, die ze dubbelhandig speelt. Eltingh, de voormalige nummer 19 van de wereld in het enkelspel en met Paul Haarhuis de eerste winnaar van alle vier Grand Slam-toernooien in het dubbelspel, is gelouterd in het geven van tennislessen. Hij heeft meteen in de gaten dat hij nauwelijks iets hoeft uit te leggen. Do is niettemin kritisch op zichzelf. "Ik merk wel dat ik niet meer zo kan tennissen als vroeger. Toen ging het vanzelf. Nu moet ik nadenken: maak ik eerst het begin van een slaande beweging en stap ik daarna in, of andersom?"

Na wat volleerwerk aan het net, komt als sluitstuk het lastigste onderdeel voor Do, de service. Eltingh demonstreert het geheim van een zuivere opslag. "Ik spreek altijd van een 'hoerabeweging'. Je gooit de bal omhoog, waarbij je beide armen in de lucht steekt. Het is 'hoera, één, twee' en dan raak je de bal." Snel blijkt dat de opgooi van Do het resultaat van de service bepaalt. Een

aantal keer belandt de bal op het hoogste punt te ver van het lichaam. Het servicevak aan de andere kant van het net is dan een onmogelijke bestemming. Wanneer de opgooi klopt, is het effect navenant. De bal komt keurig terecht in het schuin tegenoverliggende servicevak. Do

wil net zo lang doorgaan totdat haar opslag meermaals lukt. Wanneer ze daarin slaagt, mag ze van zichzelf en van de docent stoppen en gaat ze samen met opa Henk en Jacco Eltingh op de foto (zie Digizine), die een plekje krijgt in het familiearchief. TM

Het oordeel van de leraar

Jacco Eltingh heeft de nodige ervaring als tennisleraar. Zijn oordeel over de kwaliteiten van Do: "In de serie *De tennisles aan...* heeft Dominique van iedereen die aan bod is geweest, de meeste basis. Je kunt meteen zien dat tennis haar sport is geweest. Een van de eerste rally's duurde 56 slagen. Zonder aanwijzingen en zonder warm te spelen. Dat heb ik nog niet meegeemaakt. Probeer een bal maar eens 28 keer terug te slaan. Voor mij als leraar is het ook leuk tegenover iemand te staan die op dit niveau kan tennissen. Dominique heeft een goede fysiek om te sporten. Als tennisser is ze vrij allround. Haar timing klopt en ze is handig met het racket. Haar bladstand is van nature open. Bij het volleren raakt ze bal voor zich. Ze heeft haar lichaam niet naar voren. Daardoor valt het blad wat naar beneden. Met de forehand is ze handiger dan met de backhand. Haar backhand slaat ze minder constant, maar wel harder. Met langzame ballen heeft ze meer moeite dan met snelle. Dat heeft te maken met conditie. Als ze veel uren zou maken op de baan en regelmatig aan tennisfitness zou doen, krijgt ze die langzame ballen ook onder controle. Je moet namelijk deze ballen verwerken met je benen en net als bij de meeste tennisslagen je lichaamsgewicht goed door de bal heen laten gaan. Voor de rest hoeft ze niet veel aan haar spel te veranderen. Maar aan één punt moet ze werken als ze vaker zou gaan tennissen: de service. Dat is haar kwetsbare punt. Niet door een gebrek aan techniek, maar door de twijfel in haar hoofd. Wat ze zelf ook vertelde, zag je terug tijdens de les. Het begint met de opgooi. Ze gooide de bal vaak schuin in plaats van recht omhoog. De bal was daardoor te ver van het lichaam om hem goed te raken. Vaak zie je al bij de opgooi of er een goede service volgt."

Tennis voor een goed doel

*Na de les gaven Do en Jacco Eltingh acte de présence tijdens een bedrijventoernooi, waarvan de opbrengst was bestemd voor de CO Foundation. Die stichting zet zich in voor kansarme Nigeriaanse tennistalenten. De natuurtalenten krijgen dankzij de CO Foundation gezondheidszorg, huisvesting in een hostel, scholing en faciliteiten om te kunnen tennissen. Behalve in Nigeria trainen ze ook in Nederland. Enkele Nigeriaanse talenten waren van de partij tijdens het bedrijventoernooi. Het evenement werd georganiseerd door de CO Foundation, in samenwerking met Tennis Academie Henk van Hulst en het magazine *Kempen in Bedrijf*. Do praatte de middag aan elkaar, Jacco Eltingh hield een presentatie over maatschappelijk verantwoord ondernemen.*